

Παρνασσός.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο δὶς προσκληθεὶς παρευρέθην εἰς συνεδριάσεις τοῦ Συλλόγου Παρνασσοῦ, ὅστις εὐηρεστήθη νὰ μ' ἐκλέξῃ πρόεδρον τοῦ καλλιτεχνικοῦ αὐτοῦ τμῆματος. Ὡς τοιοῦτος δ' ἀμέσως ἐπρότεινα τὴν ἐν τῇ μεγάλῃ κεντρικῇ αὐτοῦ αἰθούσῃ ἵδρυσιν μονίμου ἐκθέσεως Ἑλληνικῶν εἰκόνων. Τοιοῦτο κατάστημα δὲν ὑφίστατο εἰσέτι ἐν Ἑλλάδι, καὶ αἱ ἀπό τινος ἀρχέγονοι μὲν καὶ μικραί, ἀλλ' ὅπως δήποτε μὴ παρορατέαι καὶ ἐμψυχώσεως δεόμεναι πρόοδοι εἰς τὴν τέχνην, ἔμενον ὅλως ἄγνωστοι καὶ ἀπαρατήρητοι, ἐνίοτε μόνον, ἐν ἀγνοίᾳ πάντων, εἰκόνος τινὸς ἐκτιθεμένης εἰς τι πιλοποιεῖν ἢ ἄλλο ἐργαστήριον. Κατὰ τὴν ἐμὴν πρότασιν, πᾶσαν εἰκόνα Ἑλληνος, ἢ καὶ ἔνεον ἐν Ἑλλάδι ἐργαζομένου, μὴ ἀποδόμητον ὑπὸ καλλιτεχνικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τούτῳ ὡρισμένης, θὰ ὥφελε νὰ ἐκθέτῃ ὁ Παρνασσὸς ὑποχρεωτικῶς ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἐπὶ ἕνα μῆνα, ἢ καὶ μακρότερον, ἂν ἦθελε καὶ εἶχε τότον, νῦν ἀποδιθῇ ὅμοις καὶ ποὺν τούτου εἰς τὸν ἴδιοκτήτην, ἀν ὑπὸ αὐτοῦ ἐξητεῖτο. Οἱ προαιρούμενοι τῶν καλλιτεχνῶν θὰ ἐδύναντο νὰ ἐπεγράφωσι καὶ τὸ ἵδιον ὄνομα, καὶ τὴν τιμὴν εἰς ἣν θὰ προηρούντο νὰ πωλήσωσι τὸ ἔργον των, οἵ δ' ἄλλως θέλοντες, θὰ κατέθετον τὰ περὶ τῆς πωλήσεως, ἢ καὶ τὸ ὄνομά των, ἀν ἐπροτίμων νὰ μὴ γίνῃ κοινῶς γνωστόν, εἰς τὸ προεδρεῖον τοῦ τμῆματος. Ἡ πρότασις αὕτη εὐθὺς ἐνεκρίθη καὶ ἔξετελέσθη, ἀτελέστατα ὅμως, διότι τὰ μέτρα, ἃ ἔζητον νὰ ληφθῶσι, παρημελοῦντο καὶ ἔμενον ἀνεκτέλεστα, ὥστε καὶ μετά τινας μῆνας τὸ σχέδιον ἀπέτυχεν. Οὐχ' ἦτον δὲ εἰς τοῦτο τὸ μεταξὺ ἐπωλήθησαν εἰκόνες τινές, αἵτινες ἄλλως ἔμενον ἄγνωστοι.

"Ετερον δὲ μέτρον, ὃ ἐπρότεινα εἰς τὸ αὐτὸ τμῆμα, ἣν νὰ ἐρευνηθῇ ἀν ἣν δυνατὸν νὰ διασκευασθῇ οὕτω τὸ Θέατρον τοῦ Ἀττικοῦ, ὥστε ἐπὶ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ νὰ διδαχθῶσιν οἱ Πέρσαι τοῦ Αἰσχύλου κατὰ τὴν μουσικὴν τοῦ Δουκὸς τοῦ Μέσσηνος. Καὶ ἡ πρότασις αὕτη ἐγένετο δεκτὴ προθυμότατα, καὶ ἐπιτροπὴ ἀρχιτεκτόνων, συγκειμένη ἐκ τοῦ Συνταγματάρχου Κοκκίδου, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γερμανικῆς Σχολῆς κ. Dörfeld καὶ ἄλλων, ἐρευ-

νήσασα τὸ ἀρχαῖον οἰκοδόμημα, ἀπεφήνατο ὅτι ἡ ἀναπόφευκτος διασκευὴ ἔδύνατο νὰ γίνῃ εὐκολώτατα καὶ ἐπὶ ἐλαχίστῃ δαπάνῃ. Καὶ ὅμως οὐδὲν ἔγένετο· μοὶ ἐῷδέθη δέ, ὅτε ἥρωτων ἐκπληττόμενος περὶ τούτου, ὅτι ἡ δημοτικὴ ἀρχή, μαθοῦσα περὶ τῆς προτάσεως ταύτης, καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀποδεχθεῖσα αὐτήν, ἀπεφάσισεν αὐτὴν δημοτικῇ δαπάνῃ νὰ τὴν ἐκτελέσῃ εἰς μίαν τῶν διαπρεπεστέρων τελετῶν, αἵτινες ἐπρόκειτο νὰ κοσμήσωσι τὰς ἐπικειμένας ἑορτὰς κατὰ τὸν γάμον τοῦ Διαδόχου. Ἐάλλος δέ, ὅτε ἥρξαντο τῶν τελετῶν τούτων αἱ παρασκευαί, φιλόπατρις καὶ φιλόκαλος ἴδιώτης, ὁ κ. Μελᾶς, ὅστις μοῦ εἶχε πολλάκις ἀκούσῃ ὅμιλοῦντος μετ' ἀγανακτήσεως περὶ τῶν περιπτειῶν τούτων, ἥλθεν εἰς ἀδρῶγήν μου, καὶ δραστηρίως ἐνεργείσας παρά τε τῷ Δήμῳ καὶ παρὰ τῇ Κυβερνήσει, ἐπέφερε τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα. Καὶ μοὶ ἐξήτησε μὲν ὁ Δήμαρχος νὰ δεχθῶ τὴν προσδοσίαν ἐκτελεστικῆς τοῦ ἔργου ἐπιτροπῆς, ἀλλ' ἔγὼ ἐπέμεινα νὰ δοθῇ καὶ ἐδόθη αὕτη εἰς τὸν κ. Μελᾶν. Τὸ δέ χειμενὸν τῆς παραστάσεως ἦν ἡ ἐμὴ μετάφρασις τῶν Περσῶν.

Ἐκκλησιαστικὴ μουσική.

Περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον ὁ πρὸ δὲ λίγου ἐγκαταστὰς νέος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, πρώην Κεφαλληνίας Ἀγ. Γερμανός, ἀνὴρ ἐνάρετος, νουνεχὴς καὶ πεπαιδευμένος, τὴν ἀνάγκην ἀναγνωρίζων τοῦ νὰ ὅνθιμίσῃ τὰ περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἀπό τινος περιελθόντα εἰς σύγχυσιν, συνεκάλεσεν εἰς συνεδρίασιν πάντας τοὺς πρωτοψάλτας τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ἐκκλησιῶν, καὶ μοὶ ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ παρευρεθῶ καὶ ἔγὼ εἰς τὴν σύσκεψιν. Εἰς τοῦτο δὲ ὑπακούσας, ἔλαβον τὸν λόγον καὶ ἀνέπτυξα ἐν συνόψει τοὺς διῆσχυροισμούς, οὓς πολλάκις εἶχον ἐκθέσῃ ἐγγράφως εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικά, ὅτι, κατ' ἐμέ, πᾶς νεωτερισμὸς περὶ τὰ τῆς ἐκκλησίας ἐστὶ κινδυνώδης καὶ ἀσεβής, διακινδυνεύων αὐτὴν τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, ἵδιαιτέρα δὲ ἀπαιτεῖται ἔρευνα